

פסק דין

(הכרעת דין וגזר דין)

בפני קבילה נגד תלמידות בשנה ב' בפקולטה למדעים מדויקים בחוגים לפיזיקה ולכימיה. במסגרת הקורס "מעבדה בפיזיקה 1 א" שאליו היו רשומות, היה על הנקבלות להגיש דוח מסכם בניסוי רדיואקטיביות, בזוג. במהלך בדיקת הדוח הבחין מדריך המעבדה, נטען בכתב הקובלנה, בפרמטרים רבים שהצביעו על כך שהדוח הועתק מניסויים ומדוחות שבוצעו בשנים עברו. במעשים אלה, כך כתב הקובלנה אומר, עברו הנקבלות על עבירות של הונאה בעבודה ושל הפרת הוראות בעבודה, עבירות לפי סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת (סטודנטים), בהתאמה.

הנקבלת 1 לא הופיעה לאף אחד מהדיונים. הנקבלת 2 הופיעה והצדדים הגיעו להסדר טיעון, שאותו החלטתי לקבל. על פי ההסדר, יימחק האישום בגין הונאה וייוותר על כנו רק האישום בגין הפרת הוראות. זאת, לאור הצהרה בכתב שמסרה הנקבלת 1 – שכאמור בחרה שלא להגיש למרות הזמנות חוזרות ונשנות – ובו היא לוקחת אחריות על מעשה ההונאה. לפי התצהיר שאותו מסרה באמצעות באת כוחה, השתיים, שהיו חברות, רבו בשלב מסוים בשנת הלימודים ומאותו הרגע ואילך, "חלוקת העבודה בינינו התבצעה באופן שבו כל אחת מאיתנו בתורה הייתה מגישה דוח מעבדה בשמה ובשם שותפתה." את הדוח המועתק ברדיואקטיביות הגישה הנקבלת 1, לפי הודאתה שלה, וזאת מבלי שהנקבלת 2 ידעה זאת. לאור הדברים המפורשים הללו, אין ספק שנכון להפחית את האישום להפרת הוראות.

לאור הודאות אלה, החלטתי להרשיע את הנקבלת 2 בעבירה של הפרת הוראות בעבודה, לפי סעיף 29.4 לתקנון המשמעת. זאת, למרות שמדובר לכאורה במעשה שנעשה ללא שליטתה של הנקבלת 2 והוא כולו תוצאה של הונאתה של חברתה, וודאי שיש על הנקבלת 2 אחריות על מטלה זוגית שמוגשת בשמה ועל כן היה עליה להודיע למרצה הקורס או למתרגל על הנתק בינה לבין הנקבלת 1 ולא להמשיך ולהסתמך באופן עיוור על עבודתה של חברתה לשעבר. הנה כי כן, התוצאה העגומה שארעה היא תוצאה של הסרת אחריות זו ושל הפרת ההוראות שמחייבות עבודה בזוגות (ולא חלוקת עבודה בלתי אחראית כפי שנעשתה).

אני מקבל גם את ההסכמה על העונש ואני גוזר את עונשה של הנקבלת 2 כדלקמן:

1. פסילת הקורס נשוא הקובלנה.

2. הרחקה על-תנאי של שנה למשך שנתיים.

עתה אפנה לנקבלת 1, שכאמור לא הופיעה בפניי, למרות זימונים חוזרים ונשנים. היעדרה הוסבר בכך שהיא הגישה לממונה תצהיר ובו היא מודה במעשים שיוחסו לה, בכך שהיא בשנה של הפסקת לימודים, ובכך שהיא מתגוררת בצפון ועובדת שם לפרנסתה ועל כן הגעה הינה קשה עליה מאוד. עם זאת, תלמידה שמזומנת להופיע בפני הממונה על המשמעת ובמיוחד באישום קשה של הונאה, חייבת לדעת שמוטלת עליה חובה להגיע ובין היתר לקחת על עצמה את האחריות למעשיה, באופן אישי ולא רק באמצעות תצהיר. הצדדים אמנם הגיעו להסדר, אולם לאור היעדר הנקבלת 1 התקשיתי לקבל אותו, מאחר ולדעתי הסדר טיעון מחייב את ההגעה האישית שבה יכול גם הנקבל להביע חרטה באופן אישי ולהסביר בעצמו את שאירע. עם זאת, ולאחר שחככתי בדעתי, החלטתי לקבל את הסדר הטיעון, וזאת לאור התצהיר המפורט והחתום ששלחה הנקבלת 1 מבעוד מועד. במיוחד התרשמתי מן העובדה שבתצהיר היא נוטלת על עצמה את כל האחריות למעשה ומבהירה שלחברתה לא היה יד בדבר. למרבה הצער, התנהגות זו אינה מובנת מאליה, ובפני בית הדין כבר היו מקרים שבהם הצד האשם הטיל את האחריות על חברו החף. בתצהיר היא אף מביעה חרטה וצער על מעשיה. בנוסף, כאמור, הנקבלת 1 אף "השעתה" עצמה מלימודים והיא בשנת הפסקה.

לאור ההסדר, הרשעתי את הנקבלת 1 בעבירות של הונאה והפרת הוראות, לפי סעיפים 29.3 ו-29.4 לתקנון המשמעת, בהתאמה. לפי הסכם הטיעון, ולאור הנסיבות המקלות שאותן ציינתי לעיל, אני גוזר את עונשה של הנקבלת 1 כדלקמן:

א. פסילת הקורס נשוא הקובלנה.

ב. הרחקה בפועל לשני סמסטרים (סמסטר ב' תשע"ד וסמסטר א' תשע"ה).

ג. הרחקה על-תנאי של שנה, למשך שתי שנות לימודים.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמידות.

פרופ' ישי בלנק

הממונה על המשמעת